

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

Sentencja

1) Nie umożliwiając, w odniesieniu do wszystkich wywołań jednego europejskiego numeru alarmowego „112”, udostępnienia władzom zajmującym się ratownictwem informacji o miejscu przebywania osoby wywołującej, w stopniu, w jakim było to technicznie możliwe, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej).

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-259/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Ochrona i zachowanie siedlisk — Klasyfikacja obszarów specjalnej ochrony — Zakaz polowania i chwytania — Nieprawidłowa transpozycja)

(2009/C 55/07)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Patakia i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (Przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1) — Nieprawidłowa transpozycja art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 8 ust. 1 tej dyrektywy

Sentencja

1) Nie przyjmując wszystkich środków niezbędnych do pełnej lub prawidłowej transpozycji zobowiązań wynikających z art. 3 ust. 1 i 2, art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie tych przepisów.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 14 lipca 2008 r. w sprawie T-366/06 Calebus, SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wspieranej przez Królestwo Hiszpanii, wniesione w dniu 24 września 2008 r. przez Calebus, SA

(Sprawa C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Calebus, SA (przedstawiciel: adwokat R. Bocanegra Sierra)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Odwołanie wnoszone jest od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lipca 2008 r., w drodze którego skarga wniesiona przez Calebus w sprawie T-366/06 została odrzucona jako niedopuszczalna. Calebus wnosi o przyjęcie i uwzględnienie odwołania oraz, w razie spełnienia przewidzianych prawem wymogów formalnych, o wydanie rozstrzygnięcia, w ramach którego skarga zostanie rozpatrzona i uznana za dopuszczalną, zaskarżone postanowienie uchylone a żądania wnoszącej odwołanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zostało wniesione od postanowienia Sadu Pierwszej Instancji z dnia 14 lipca 2008 r., w drodze którego skarga Calebus, S.A. na decyzję 2006/613/WE (¹) z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującą wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego, mających znaczenie dla Wspólnoty, wniesiona w ramach sprawy T-366/06, została odrzucona jako niedopuszczalna, w zakresie w jakim dotyczyła włączenia obszaru o nazwie „Las Cuerdas” w ramy terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty (TZW) „ES6110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”.

W odwołaniu zarzuca się, że zaskarżone postanowienie narusza prawo, gdyż na jego mocy odrzucono skargę ze względu na brak bezpośredniego interesu wnoszącej odwołanie w stwierdzeniu nieważności wspomnianej decyzji. W przeciwieństwie do tego, co przedstawiono w uzasadnieniu postanowienia, decyzja 2006/613 nakłada jednak sama w sobie obowiązek objęcia przez państwa członkowskie ochroną obszarów zaklasyfikowanych jako TZW, do których należy teren obejmujący obszar o nazwie „Las Cuerdas”, co bezpośrednio wpływa na ograniczenie możliwości korzystania z niego, a także zmniejsza jego rentowność i cenę sprzedaży. Państwa członkowskie dysponują zakresem swobodnego uznania w kwestii ustalania konkretnych środków, ale nie w zakresie decydowania, czy takie środki mają znajdować zastosowanie do danego obszaru. Tak więc fakt dysponowania zakresem swobodnego uznania nie stoi na przeszkodzie stwierdzeniu bezpośredniego wpływu decyzji na interes prawny wnoszącej odwołanie.

(¹) Dz. U. L 259, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2008 r. w sprawie T-403/05 MyTravel Group plc przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 14 listopada 2008 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: K. Petkovska, A. Falk, and S. Johannesson, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: MyTravel Group plc, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie pkt 2 sentencji wyroku wydanego w dniu 9 września 2008 r. przez Sąd w sprawie T-403/05 (¹),
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 września 2005 r. [D(2005) 8461], zgodnie z żądaniami MyTravel Group plc sformułowanymi w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, w zakresie w jakim decyzji ta odmawia dostępu do sprawozdania i innych dokumentów roboczych Komisji,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 października 2005 r. [D(2005) 9763] zgodnie z żądaniami MyTravel Group plc sformułowanymi w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji, w zakresie w jakim

decyzji ta odmawia dostępu do innych dokumentów wewnętrznych Komisji,

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zasada przejrzystości i dostępu do dokumentów instytucji ma ogromne znaczenie w odniesieniu do wszystkich dziedzin ich działalności, z zatem również do ich wewnętrznej procedury administracyjnej. Artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów również stanowi, że rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich dokumentów będących w posiadaniu instytucji, tzn. dokumentów przez nie sporządzonych, uzyskanych i pozostających w ich posiadaniu, dotyczących wszystkich dziedzin aktywności Unii Europejskiej. Natomiast argumentacji Sądu Pierwszej Instancji w odniesieniu do głównego zagadnienia stawia ogólny wymóg poufności w odniesieniu do dokumentów wewnętrznych dotyczący kwestii administracyjnych. Takie stanowisko pozostaje w sprzeczności z zasadą największej możliwej przejrzystości.
2. Zdaniem strony skarżącej argumentacja Sądu Pierwszej Instancji dotycząca pierwszej z decyzji — w przedmiocie sprawozdania i związanych z nim dokumentów, wskazuje, że nie było takiej konieczności by Komisja oceniała zasadność ujawnienia dokumentów na podstawie treści każdego z nich z osobna, aby ocenić w jakim stopniu informacje zawarte w sprawozdaniu i innych dokumentach winny być szczególnie chronione, ale że natomiast przeciwnie odmowa ujawnienia dokumentów była słuszną decyzją, w przeciwnym przypadku bowiem zaważyłoby to na swobodzie wyrażania opinii przez urzędników. Na podstawie ogólnego wniosku Sądu Pierwszej Instancji w zakresie ochrony swobody autora dokumentu w zakresie wyrażania opinii nie sposób określić w jakich warunkach winny być ujawniane dokumenty wewnętrzne.
3. Strona skarżąca twierdzi, że również w odniesieniu do drugiej z decyzji — dotyczącej innych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy — Sąd Pierwszej Instancji nie przestrzegął podstawowego wymogu zbadania dokumentów, aby stwierdzić czy treść każdego z dokumentów wymaga takiej ochrony, że ich ujawnienie spowodowałoby istotne zagrożenie dla procesu decyzyjnego. Wedle ogólnej argumentacji Sądu Pierwszej Instancji ujawnienie informacji, które nie zostały zawarte w ostatecznej decyzji uniemożliwiłoby urzędnikom Komisji swobodną komunikację. Zgodnie z takim rozumowaniem nie jest konieczne żadne badanie, aby ocenić czy treść spornych dokumentów wymaga takiej ochrony, że ich ujawnienie spowodowałoby szkodę w procesie decyzyjnym.
4. Strona skarżąca kwestionuje by sprawozdanie urzędnika dokonującego audytu oraz notatka adresowana przez Dyрекcję Generalną ds. Konkurencji do komitetu opiniodawczego może w rzeczywistości być traktowana jako dokumenty przeznaczone do użytku wewnętrznego, które w związku z tym powinny być utajnione zgodnie z przepisami o ochronie wewnętrznej procedury decyzyjnej.